

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

De sancto Mauro abbate Sermo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

et adeo pfunde atq; igeniose loquitur et seri- pte de ineffabili diuine trinitatis mysterio q; pcellentissim; ille doctor Aug; fatef no intelligere verba ipsius. vt recitat magister in pmo sent. distm.

Scdo habuit vigore osu

rationu respectu aduersarioꝝ fidei. s. hereti- coz. Prouer. xxiij. Tur sapiens fortis est. Et ibidē. vt. c. Dissipat impios vir vlt rex sapiens. Tu em vbiq; arriana heresis pul- lularerz ab iperatore data esset licentia vt oēs epi conuenirēt et de fidei pitate dispu- rarent: cū aduenisset scus hilarius: et elo- quentia arriani epi ferre nō poterat. Act; viij. Non poterant resistere sapie et spiritui q; loq; baf. Et ad dictoꝝ epoz petitionē re- dire pictauā cōpulsus est. Leo autē tpe Leo papa hereticoꝝ pfidia deptrauat: oiz epoz pūliū puocauit q; puocatis: hilarius nō voca; aduenit: qd audies papa pcepit ne aliq; ei locū daret: aut sibi assurgeret. Tu fūisset ingressus dixit ad eum papa. Tu es hilarius? Gallus. Lui ille. Non sū inq; de gallia nat; h; in gallia cōs. Et si tu es hila- rius in gallia: ego sū leo romane sedis aplicus. Lui hilarius? Et si sis leo nō tū de tribu iuda. vide virile animi sui pstantiā et fortitudinē in glōsio fidei defensore q; sol; coia epoz mltitudine si verē infidelitate pape prudētissime argue e. Apo. ij. Esto fidelis vsq; ad mortē et dabo tibi coronaz vite. Tunc autē papa cū indignatione sur- rexit dices. Expecta modicū donec redeā et tibi iura meritū tuū reddā. Lui hilarius? Si nō redieris q; s mibi p te rursus erit. Et ille coner; ait. redibor tuā supbiā bu- miliabo. Tu q; papa ad secreta loca p natu- re necessitate iussit: disinteria mortu; ē. ibidē oia sua miserabilis ppiens intestina. Interea autē videns hilarius neminē sibi locū dare patient ferens in terrā se posuit dices. Dn̄ est terra Statizq; nutu diuio terra illa se extulit vsq; ad alioꝝ epoz eqū- tate: et sūoque hoies honorare dedignabā- tur: de mirabilis honorauit. Iuxta pmissū saluatoris Jo. xij. Si q; s mibi mltitauerit honorificabit eū p; meus. Cum igit nū- ciaret papa miserabilis defunct; surgens hilarius oēs assistentes epos in fide catholi- ca pfirmavit: et pfirmatos ad ppria remisit

Et sic q non vocatus aduenerat: cuiq; ve- nienti nemo assurgere voluerat nutu diuini no factus est oim pfidens et toti caput cō- aliq. Hoc aut miraculū de morte Leonis pape dubitationem habz. Tu q; historia ecclesiastica nihil de hoc loquit. Tum q; ali- que papā talis nois tunc fuisse chronica nō restat. Tum q; hieronym; dicit q; serā rbo; mana ecclia sp; imaculata pmanit et in fut- turo manebit. Posset tū dici q; tunc fuisse aliq; papa sic vocat; non qdē canonice ele- ctus sed tyrannice intrusus: vlt forte libert- us papa q; constatio heretico fauebat alio- nomie dictus ē leo. Hoc tū est certissimū q; beat; hilarius hereticos pfirmavit. Sap. vij. Sapiam nō vincit malicia.

Tertio habuit vigore pse

ueratiū respectu actū pūoioꝝ Prouer. iij. Iustoz semita quasi lux splendens pce- dit et crescit vsq; ad pfectū diē. et Mat. x. et. xxiij. Qui pseuerauerit vsq; in finē hie saluus erit. Perseuerauit autē beatus hila- rius in fide et charitate chri; vsq; in finē fir- missim;. In cui; testimoniu eū esset e secu- lo migratur; claritas qdā nimia quā etiā p hie et leontius ferre nō poterat super eū venit. postmodūq; paulatim recedente lumine ad dñm migravit. Floruit autē circa annū dñi. ccccl. sub constantio: et diem clau- sic extremū plenus optimis operib; p hie. de summo bono. Tunc deo placet nostra bona conuersatio quando bonū qd incho- amus pseueranti sine complem;. Pr; itaq; q; qm beat; hilarius merito d; lux mūdi. lux in quā splendoris speciosi: ardoris coy- piofi: et vigoris fructuosi. Ad hanc itaq; lucem mentis oculos attollamus vt splen- didissimis eius ragijs per viam salut; di- rigamur et ad qetis eterne portū tandē p- tingere valeam;. Amen.

De sancto Mauro abbate Sermo.

Ad detexigila

te et orate. Marc. xij. In his verbis nos hortatur dominus nostre salutis amantissimus. emulato ad- tria nobis pernecessaria.

Sermo de sctō Mauro

Primo ad expellendā mentis cecitātē et ignorantia / et sectandā verā prudentiā: cū videre. q. d. ne sit sicut cecus et ipudens q. futura nō pūdet. Deut. xxxij. Sēs abis p̄silio et sine prudentia vrinā soperēt et intelligerēt ac nouissima pūderēt. et Boet. li. de sol. Nō qd̄ an̄ oculos ē suffecerit intueri: rez̄ exit? prudentia mentis. **S**ecundo ad expellendā negligentiā et pcurādā diligentia / cū dicit Vigilare. s. in bonis opibus Heb. ij. Quō nos effugiem? si tantā neglexerim? salutē. **T**ertio ad supplendā infamā indigentia et ip̄lorādā dei gram: cū dicit. Et orate. Col. iij. Dīoni instate / vigilātes i ea. Hoz̄ aut̄ triū exēplar hēm? singulare in brillīmo Mauro q. et p̄udentissim? et vigilatissim? atq. deuotissim? fuit. Pro cui? p̄fectōe s̄q. scititate manifestāda / tria nob̄ de eo p̄sideranda se offerūt.

Primū est frivola retardationis abiectionis. Ideo orate p̄ deuotōis instātiā ad impetrandū ei? m̄tis p̄fectōis p̄mōtia.

Secundū est frivola p̄fectōis aggressio. Ideo vigilate: p̄ p̄p̄tā diligentia ea exēptēs q. sunt p̄fectōis inductiua.

Tertiu est glorioza scitificatiōis declaratio. Ideo orate p̄ deuotōis instātiā ad impetrandū ei? m̄tis p̄fectōis p̄mōtia.

Primū igit est frivola retardatiōis abiectionis. Tria h̄ppe solent maxie hoies allicere et a semita p̄fectōis retardare. s. diuitie: voluptates: et honores. De diuitiis em̄ p̄aua: de voluptatibus turpita: de honoribus vana p̄cedūt: vt dicit Inno. c̄n. iij. li. de vilitate p̄ditōis h̄iāne. Et de his etiā dicit Joā. ij. Nolite diligere m̄dm̄ neq. ea q. in m̄do sunt et seq̄. qm̄ oē qd̄ est in m̄do: aut p̄cupia carnis ē: aut p̄cupia oculor̄: aut sup̄bia vitē. Abdicauit itaq. br̄us manu? decetia sup̄dicata q. sūt sp̄ualis p̄fectōis impeditiua. Et elegit tria sp̄ualis p̄fectōis fundamenta.

Primū est fundamētū sp̄ualis pauertatis. Hanc elegit abdicādo sp̄ualis diuitias.

Secundū est fundamētū corp̄alis austeritatis. Hanc elegit abdicādo carnales delicias.

Tertiu est fundamētū sp̄ualis hūilitatis. Hanc elegit abdicādo honores seu eminētiās.

Māo igitur abdicauit tēp̄orales diuitias et voluntariā tenuit pauertatem: q̄m̄s generis est senatorij et exilitissimis paritibus oriundus. Et em̄ plena sp̄us librate ch̄m̄ sequef / al̄ oibz̄ terrens nudat? esse voluit. Vñ Hiero. ad Eup̄erantiū. Audū ch̄m̄ nūd? sc̄gre: dūz̄ gran de: difficile. sed magna sunt p̄mia. bealle.

Secūdo abdicauit carnales delicias et assumpsit corp̄alis austeritatem q. cū ap̄lo corp̄is suoz̄ castigabat et in sp̄us seruitutē redigebat. At em̄ Faust? de br̄o Mauro. Sicq̄m̄ eū vidim? in q̄dra cella nec cuculla: nec tunica: sed t̄m̄m̄ sacco vti cūcino: et duabz̄ t̄m̄ viciis in hebdomada parissimū cibuz̄ sumere. q. mos in oī vita sc̄to b̄ndicto fuit. Reliq̄ autē tot? anni tēp̄e sub monachali tunica: ip̄ asperitimo a str̄o pulis vsq. ad renes inducēbat frogulo. in stratu eiusdē subregmis subaggestū calicē et sabuli recubēs. excepto q̄dra gestūle tēpore: sic em̄ q̄ntū poterat sollicitē saragebat nō facēdo sed pot? sc̄ado. vel cū nimia lassitudo cōpulsisset sedendo somnuz̄ cape.

Hec Faust? eiusdē br̄i mauri cōmonach? Vñ pater austeritas ei? in viciis vestitur: stratu. Gal. y. Qui ch̄m̄ sunt carne suā cruciferūt. Cōsiderabat em̄ br̄us manu? qd̄ dicit br̄us Paulus Ro. viij. Qui in carne sunt: deo placere non possunt.

Tertio abdicauit mundanos honores et tenuit p̄fundā hūilitatem. Cōsiderauit em̄ qm̄ sic dicit Jaco. iij. Sub p̄bis de? resistit: hūilibz̄ aut̄ dat gratiam.

Abnegauit h̄ppe br̄us manu? sc̄p̄m̄ ei? offerēdo deo p̄p̄tā volūtātē: vt ver? esset et p̄fectus ch̄m̄ discipulus. Lu. ix. Siquis vult post me venire / abneget semetip̄m. Abnegatio aut̄ triū p̄dictor̄ maxie fuit laudabilis in br̄o mauro p̄p̄ tria.

Primo p̄pter sue cōditōis nobilitatē. Erat em̄ vt dicitur est) genere nobil. sed de carnis nobilitate nō curauit / q̄n̄ pot? p̄tū nobilitatē tota m̄tis affectiōe q̄stuit. Hiero. ad Cellentianam. Sola ap̄ deū liber. as est: nō seruire p̄ carz̄. Nobilitas sūma est ap̄ deū fr̄uitū esse claz̄. Nā ille apud deuz̄ p̄ceft potior nō quē nobilitas generis aut dignitas sc̄culi: sed quē deuotio fidei et vita sc̄ta cōmēdat. Hec ille.

Secūdo p̄pter inchoatiōis celeritatem. A p̄ma em̄ etate cepit sc̄culuz̄

temneret cum duobus esset parentibus suis beatus benedictus oblatum est sub regulari disciplina nutritus. **T**ertio propter trinitatis devotum. Hic quippe sub beato benedicto in eodem monasterio cum eo deo fuerit annis. xx. dehinc pro in monasterio quod ipse edificavit annis. xl. et diebus. xxxvii. et sic in religione vixit annis. lxxv. diebus. xxxvii. **S**ecundus. **S**enectus venerabilis est: non divitum: neque annorum numero computata. canis autem sunt sensus hominis et etas senectutis vita immaculata. **H**ec tibi. **E**t his respondere possimus quod gloriosus sit nunc in celo beatus maurus qui tam longo tempore in dei perseveravit servitio: die nocturnus in divinis semper insistens officijs. **L**etissimum enim vincitque a domino iustitia suorum merito pro exigentiam promeritis. **T**u reddes vicibus pro opera sua.

Secundum quod manifestat gloriosus maurus in scitatis excellentie est virtuosus perfectiois aggressio. **P**erfectio quippe personalis creature est et suo primo coniugatur principio scilicet deo. **I**tem pro. **S**ibi autem adherere deo bonum est. **S**uper hoc dicit Augustinus. **Q**uid vultis amplius frater. hoc omne bonum est quod est adhaeret deo in spiritu est. quod divina participat bonitatem quod sibi adhaeret per voluntatis conformitatem. **H**ec ille. **S**unt autem precipue tres perfectiones prout quibus rationalis creatura deo coniungitur et vniuersa quae perfectio in beato mauro fuerunt excellentes.

Prima est perfectio attractivae humilitationis. **S**ecunda est perfectio ascensivae devotionis. **T**ertia est perfectio vniuersae dilectionis.

Prima est perfectio attractivae humilitationis. **H**umilitas quippe maxime deo placet. ideo inuitat et attrahit ad se deum Augustinus. **N**ihil nos ita deo gratos efficit sicut humilitas. **I**dem in sermone de ascensione. **V**idete fratres magnam miraculum. **A**ltus est deus: humilitas te et venit ad te: erigit te et fugit a te. **Q**uare beatus. **Q**uia excelsus est et humilia respicit et alta alonge cognoscit. **H**umilia de primo respicit ut attrahat. alta. id est supra deum longe cognoscit ut deponat. **H**ec ille. **B**eatus autem maurus humillimus atque obedi-

tissimus fuit. ideo deo fuit preciosissimus. **U**nique plenus sanctus benedictus in conventu super prelo eius nomine tanquam de alio virtutes eius narrabat. ut dicit Faustus.

Secunda est perfectio ascensivae devotionis. **D**evotio quippe ut dicit hugo li. de spiritu orandi. **S**epe et humilis affectus ascendens in deum. **B**eatus autem maurus devotissimus erat: ideo deo preciosissimus. **E**rat enim in omni assiduo. **I**mples illud apostoli. **J**acobus. vi. **S**ed ne in emissione orate. **U**n de ipso dicit Faustus. **N**eo unquam vidit illum de lectulo se ceteris surgere scribis: sed sepe vigilias pueritiae procurabat atterere. **P**lexus autem quinquagenos: sepe ceteros psalmos: nonnumquam pro totum psalterium ante nocturnos suspirans. **C**eteris autem horarum spacij cum lachrymis duxerat et gemitibus orabat. **H**ec ille. **T**ertio quippe sunt maxime inductiva: nutritiva atque augmentativa devotionis: quae perfectio tria obsequit beatus maurus: ideo in devotione pampulose perfectus erat. **P**rimus est silentij obsequio. **L**oquacitas enim devotionem extinguit. **I**n sensibilibus videmus loquaces homines aridos esse ideuotus. **B**ernardus. **L**ingua in lubrico posita: lata et tenuis: optimum instrumentum ad evacuandum silentij devotionem auget et preseruat. **T**heophrastus. **S**edebit solitarius et tacebit: quod leuabit se super se. **B**eg. **D**ens more aquae circumclusa ad superiora colligit quod illud repetitum descendit: relaxata pro deperit se pro inferi ora inutiliter spargit. **S**ecunda est sacre scripturae lectio vel auditio. **I**tem ei lectio cognitionem et sciam generat. **S**icut autem dicit hugo li. de spiritu orandi. **S**cia componit actionem parit: conpunctio pro devotionem inducit. **U**n de eodem. **V**ij. **C**um aperuisset esdras librum coram omni populo incuruati sunt et adorauerunt prout in terra. **E**t ibidem. **F**lebat quis populus cum audiret verba legis. **T**ertium est interna meditatio sursum. id est elevans et dirigens mentem in deum. **P**ro. **I**n meditatione mea exardescit ignis. id est feruor devotionis. **B**eatus autem maurus silentio atque lectione scilicet atque meditatione assidue vacabat ut per heretico benedictus admirabilis huiusmodi. ut dicit faustus. **I**deo devotissimus erat semper deo conuictissimus.

Tertia est perfectio vniuersae dilectionis. **T**ertia est perfectio vniuersae dilectionis.

Ber. De scto Mauro

ue dilectiois. Sic em̄ dicit Dionys. iij. c. de di. no. Amor quibus est spiritus unitiva amantia. s. ad amari. et Greg. sup. Eze. vi. Deum Amare est ad deum accedere. Aug. Ad deum accedimus non passibus corporis sed affectibus mentis. **B**er. autem maurus perfectum habuit amorem ad deum. quod satis patet ex supradictis. Nam omnia spiritualia in omni seipsum relinquit propter deum. Bern. Summum charitatis gradum est se relinquere propter deum. **Q**uod autem perfecte ascenderit deum tam per affectiuam deuotionem quam per charitativam dilectionem declarare possumus quoniam in se habuit tria que ad hunc ascensum sunt necessaria et que ipsum perficiunt. **P**rimum est retardatiue grauitatis depositio. Hec grauitas est amor terrenorum deprimens cor humanum inferi. Aug. Nemo potest amplecti deum pariter et mundum. Hec ille. Nullus igitur mundum diligens potest in deum facilliter ascendere. **E**xemplum. Simia huiusmodi cum collo alligatum non potest hinc inde ascendere ad nutum. sed deposito truco scandit ad libertatem. Sic homo terrenorum amore aggravatur non potest celestia meditari neque in deum per deuotionem nec amore ascendere. sed deposito tali amore per preceptum terrenorum de facili potest. Sic felix beatus maurus. **E**t nota. Simia non preterita facta hominum videre. sed nititur etiam tacere. Sic et homo non debet preterita audire bona opera ab alijs facta. sed ipsa debet imitari. **L**uce. x. **V**ade et tu fac sicut. Homo igitur huiusmodi alligatum sibi truncum terrenorum deponat sarcinam illam per preceptum mundi ut sic facile sursum mensuram ascendat. Aug. Felix anima que terreno resoluta carcere libera celum petit. **S**ecundum est eleuatiue agilitatis dispositio. et hanc facit desiderium eternorum. **V**idemus quod avis que nata est ad volandum non delectatur in terra. sed delectatur cupiens sursum volare. **H**oraz. **A**uis est anima deuota que in terrenis nullatenus delectatur sed in meditatione et desiderio celestium. **R**ich. lib. iij. de contemplatione. **D**ebemus ad illud diuine contemplationis speculum quod in futuro speculamur animas nostras suspendere in eius expectatione seruati desiderio anhelare. **H**inc est quod abraam in ostio tabernaculi sedebat Gen. xxiij. **E**t helias in spelunca sue ostio stabat iij. Reg. xix. **E**t ergo ad egressum paratus. **Y**tergo ad aduentum domini eleuatur. **H**ec ille. **T**ertium est fortificatiue firmitas. perfectio qua facit degustatio celestium pinitum. **H**anc firmitatem habebat paulus que dicebat **R**ho.

vij. **L**ert. sum quia neque mors neque vitæ poterit separare nos a charitate dei etc. **R**ich. in quodam sermone. **Q**uia diuina dulcedine super nos metipsum rapimur quasi mire inauitatis vultu sumentes inebriamur et humani quodammodo sum excedentes in diuini quodam affectu a nobismetipsis alienamur. **N**ihil enim in hac vita hac dulcedine iocundus suauis que sentit: nihil auictius sumit: nihil sic aniam ad amorem dei elongat: nihil sic mentem in tentationes roborat que cum talis suauitas inebriauerit ad omnem laborem et ad omne bonum operum larefcit laborat et non lassescit: festinat et non desistit. **H**ec ille.

Tertium mysterium principale considerandum circa sanctitatem beati Mauri est gloriose sanctificationis declaratio. **D**icitur. **N**on potest ciuitas abscondita supra montem posita: neque accendit lucerna et ponunt eam sub modio sed supra candelabrum ut luceat omnibus que in domo sunt. et **L**uce. xij. **N**is accendit lucernam et in abscondito ponit neque sub modio sed supra candelabrum ut ingrediantur lumen videant. **L**uce. ij. **I**gitur esset beatus maurus quasi ciuitas dei: plena spiritualibus donis: munita fidei et gratie propugnaculis: posita supra montem. i. sublimitate et excellentia virtutis et sanctitatis. **I**gitur abscondita non debuit neque portuis palam manifestari: glificari. **L**uce. et etiam quasi lucerna diuini luminis dei et gratia accensa et charitas ardore inebriata: non debuit latere in abscondito: sed supra candelabrum poni. i. palam et publicam debuit eius sanctitas declarari. **H**anc autem declarationem fecit dominus triplici.

Primo dando sibi futurorum et occultorum notitiam. **S**ecundo dando sibi elementorum obedientiam.

Tertio dando sibi super egros et mortuos efficaciam.

Primo dando sibi futurorum et occultorum notitiam. **V**idemus enim beatus maurus puerulum nigrum per simbram vestimentorum hinc foras monachum quem cum alijs in ecclesia ad vacandum orationi remanere non sebar. quod tamen puerulum nigrum. i. diabolum pompertantem monachi abbas videre non potuit. **S**ic narrat faustus quem cum eo erat. **L**uce. **S**icut antiodor venit die parasceues hora sexta venit ad monasterium sancti romani montis. **C**hi. officio autem eo die solenniter impleto die

beatus Maurus ad romanum. Crastina die
 beatus Benedictus migrabit ad dominum, quod
 et ita factum est. Item in oratione raptus vidit
 vitam illam pallidam strata et coruscantem lapidibus
 per quam beatus Benedictus celum ascendebat.
 quam etiam cum eo viderunt duo sancti gregarii
 fratres. Item circa finem vite sue vidit di-
 abolum minantem stragem se facturum mari-
 ma de monachis suis: quem postea profeta
 ait angelus domini: Beatus Maurus post
 ea confortavit fratres predicans eis de morte
 sua et illorum imminente. Factumque est ut infra
 quinq[ue] menses, quinquaginta monachi morerentur:
 nec de numero, cxi. remanerent nisi, xliiij.
 Nec multo tempore post mortuus est sanctus
 Maurus doloze lateris, anno, xli. adven-
 tus sui ad locum in quo monasterium edifica-
 vit: et sic gloriosus migravit ad dominum Sap-
 timum. Bonorum laborum gloriosus est fructus.

Secundo declaravit dominus sancti
 tatem beati Mauri dando sibi elementorum
 obedientiam. Cum vires ad beati Benedic-
 ti imperium sicut ut iuvaret puerum placidum
 tercium patricij filium quem ceciderat in flum-
 inem, tunc in super aquam cucurrit beatus Mau-
 rus et puerum illum salvum reduxit ad litus que-
 ram aquam in profundum et tamen a litore lon-
 gius rapuerat.

Tertio dando sibi super egros
 et mortuos efficaciam. Cum enim beatus Mau-
 rus missus a sancto Benedicto veniret in gal-
 lias ad edificandum monasterium cum aliquo
 tuor monachis Faustus Simplicio Anto-
 nio Constantiano. Cum alpinum iuga transi-
 rent famulus eorum sergius de equo cui inside-
 bat super imane saxum sinistroque pedem
 dem sibi attriuit: quem beatus Maurus sinis-
 tra manu pedem eius tenens et dextra signum
 crucis faciens et orans illico sanavit. Exin-
 de cum ecclesiam sanctorum martyrum Mauricij
 sociorumque eius fuissent ingressi: cecus qui-
 dam ad portam ecclesie sedens et mendicans
 adcurans sanctum Maurum per sanctos mary-
 tyres sanatus est. Cum autem nocte quadam
 supra ecclesiam beate marie in locis hospita-
 rent virentibus mulieris cuiusdam vidue filius
 adolescens ex defuncto nuper viro suscep-
 tus mortis proximus: a sancto Mauro sana-
 tus est: qui sanatus dicebat beato Mauro.

Verum tu ille es qui me tuas lacrimis et me-
 ritis a tribunali de quo tam triste finiam acce-
 peram revocasti. Item cum adhuc esset in mo-
 nasterio beati Benedicti puerum claudum et mudo
 tum sanavit quem ad portam monasterij inue-
 nit: et deinceps cepit beatus Benedictus hunc
 eum in reverentia. Item quidam clericus de ali-
 quibus gradibus corruens super acervum lap-
 idum toto corpore contritus est et ab ipso Mau-
 ro sanatus et ex illo die floruit familiaris et
 charissimus Theoberto regi francoꝝ ita
 Maurum habuit in reverentia ut nunquam
 us postea auderet accedere. Item cum edifi-
 ficaret monasterium suum quidam ex operariis
 ei detrabere ceperit dicentes eum inanis glo-
 rie cupidum. Quorum tres subito maligni spi-
 ritibus inuasit ita ut unus ex illis nomine flod-
 giso animam extorqueret: reliqui se invicem ven-
 tibus lacerabant quibus digitos utriusque ma-
 nus sancti Mauri in os miser spiritus ma-
 lignos per ventrem eiecit feda relinquens ve-
 stigia. Tertium pro resuscitavit a mortuis
 Item quendam a septem annis paralyticum
 sanavit. Patz itaque quibus gloriose manifesta-
 vit dominus sanctitatem beati Mauri. Ali-
 dere igitur quod beatus Maurus omnia spiri-
 ritualis perfectionis impeditiva reiecit: et
 omnia promotiva quesivit: et vigilare eius
 exemplo ad idem per viribus faciendum: et ora-
 te gloriosum Maurum ut pro vobis apud de-
 um intercessor existat: quoniam eius meritis
 et precibus misericordiam et gratiam consequamur et
 gloriam sempiternam: Amen.

De beato Antonio abbate Sermo.

Dilectus deo
 et habet cuius memoria in benedictione
 ne est. Eci. xlv. Verba ista scri-
 bunt ad similitudinem de moyses. Convenienter tamen
 nunc dicantur de beato Antonio qui ipse moyses
 si multum similis fuit precipue in tribus.
 Prima est similitudo localis mansuetudo.
 Sic enim moyses longo tempore mansit in deser-
 to cum populo israelitico: sic beatus Antonius. Sap.
 xj. Item fecerunt per desertum et in locis desertis ha-
 rerunt casas. Secunda est similitudo legalis insti-
 tutio. Sic enim moyses dedit legem filiis israel:
 sic beatus antonius multum dedit et instituit for-
 yy 4